

DIALOG DVOU AS(I)OCIÁLŮ

Já bych...

Ano?

Řekla jsem si...

Copak?

Že bych třeba...

Nu?

Jsem se...

Poslouchám.

Ale snad...

Stalo se něco?

Ne, bože...

Tak?

Vůbec nic...

Tedy?

Já jen...

Vy?

Nevím jak...

Začít?

To taky...

Jenže?

Stala se taková...

To snad...

Věc...

Věc?

Bych tomu ani...

Řekla jste...

Věc bych tomu...

Ne?

Ne, ale...

Ale?

To slovo...

Které?

Takové to...

Nevím.

Opravdu...?

Měl bych...?

Myslím, že...

Měl?

Asi ne...

Co tedy?

Já vás...

To snad...

Proč to...?

Ne, já jen...

Ale...

Promiňte.

Nic.

Vy, jste...

Jaká?

Taková...

Čekám.

Hledám...

Jiná?

To spíš...

Hm?

Obyčejná...

Tak?

Ale to...

Nu?

Vůbec to není...

Ano?

Já jen...

Copak?

Nevím jak...

Poslouchám.

Že bych třeba...

Vy?

Ne, bože...

Ach tak.

...

Jste...

Jsem?

Neobyčejný.

Jak?

Zelený...

Kde?

Ne, já myslím...

Aha.

Trochu do žluta.

Taky?

Ale jen...

Trochu?

Dost.

Vím.

Tak...

Tak...

Nashledanou.

